

Udvalget ganste tiltræde, og de Forandringer, som det foreslaer i Affattelsen af Udkastets §§ 7 og 8, ere kun nødvendige Følger af, at de til selve Fæstningsværkerne hørende Grunde foreløbig tænkes at skulle henligge uforandrede, medmindre der sluttes en Overenskomst med Kjøbenhavns Commune. Der er i den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph tilføjet det Fornødne, for at Reglerne om Bebyggelsen i saa Fald kunne indvrides til de Grunde, som anvendes eller atter afhændes af Communen. Der er kun een Bestemmelse, som Udvalget har anseet det for nyttigt at tilføje i Udkastets § 8, nemlig den, at ingen ny Bygning, i hvilken der anvendes Dampkraft eller forbruges en større Masse Brændsel, maa opføres, eller nogen nu bestaaende ombygges, uden at forsynes med røgfortørende Ildsteder. Denne almindelige Forfkrift, som turde anbefale sig ogsaa for den indre By, hvor der nu efter Sundhedsvedtagten kræves en særlig Mellemkomst af Sundhedscommissionen i dette Forhold, behøver formeentlig ingen nærmere Motivering, tilmed da det andetsteds har vilst sig, at Fjernelsen af en meget sølelig Ulempe for hele Qvarterer medfører Besparelse af Brændsel. — Udvalget har anseet det for rigtigst at beholde Udkastets § 4, som forbyder Anlægget af nye Kirkegaarde indenfor Demarcationslinien og begrænses Anvendelsen af de nuværende; denne Bestemmelse maa anerkjendes for hensigtsmæssig, hvorledes end Grundene forøvrigt anvendes, og i hvis Hænder de end ere.

Udkastets § 9 fastsætter, at det Areal, der kan overgaae til Bebyggelse, skal med Hensyn til Ansættelse i Grundskat, til Sprøitestkat og Brandassurance betragtes som henhørende til Forstæderne. Naar de nuværende Fæstningsværker blive henliggende som et aabent Velte omkring den indre By, synes denne Bestemmelse rigtig. Skulde derimod det nu Staten tilhørende Terrain overgaae til Communen, og saaledes en samlet Bebyggelse finde Sted, synes det naturligere at gjøre Spørge til Grænsen mellem den indre By og Forstæderne. Men Communen vil da altid have Afgang til at søge den omtalte Bestemmelse forandret gennem Lovgivningsmagten.

Et Mindretal (Ville) har under Lovudkastets første Behandling i Thinget havt Leilighed til at udtale sin Opfattelse af den Betydning, der maa tillægges de paa de private Grunde indenfor Demarcationslinien hvilende Indskrænkninger i Byggefriheden, og det har ikke i de Oplysninger, som senere have kunnet indhentes, fundet nogen Anledning til at frasælge sin Anskuelse.

Placaten af 13de October 1824 anfører som Grunde for de Bestemmelser, den indeholder angaaende „Bygningsarbejde indenfor Demarcationslinierne og nærmest udenfor samme“, at Kongen „har fundet det tjenligt at samle og tildeels nærmere bestemme de Forfkrifter, som, med Hensyn til Hovedstadens Forsvar, ere givne angaaende det Bygningsarbejde, som foretages udenfor Staden“. Om Placaten ubetinget formener Cierne at bebygge deres Grund, medmindre Demoleringscommissionen (nu Ingenieurcorpsen) finder for godt at tillade det, eller om den gaaer ud paa at fastsætte de Regler, hvorefter den militære Myndighed deels kan og deels skal approbere de indgivne Tegninger; er et omtvistet Retsspørgsmaal, som ikke kan ansees for afgjort ved Højesteretsdommen af 1854 i den bekjendte Sag: Lømmermester Wildau ctr. Directionen for Armeens Materiel. Men derom kan i alt Fald ingen Tvivl reises, at denne Placat lige som samtlige de foregaaende Bestemmelser, hvortil den henviser, alene gjør Indskrænkninger i Byggefriheden af Hensyn til Hovedstadens Forsvar. Udvalget har fra Justitsministeriets Archiv faaet udlaant den allerunderdanigste Beretning, som det fgl. danske Cancelli den 13de October 1824 afgav om et fra Demoleringscommissionen fremkommet Forslag af 28de August s. A., og i Genhold til hvilken Placaten er bleven forsynet med Kongens Underfkrift; i denne Beretning hebdet det:

„Det har behaget Deres Majestæt ved allerhøjeste Rescript af 12te s. M. at tilstille Cancelliet den allerunderdanigst vedlagte Forrefilling fra Demoleringscommissionen i Kjøbenhavn om, at der gennem dette Collegium maatte udgaae en nærmere Placat angaaende Demoleringsværkene, samt derhos allernaadigst at paalægge Cancelliet, saa-